

תת"ע 11060/01/18 - מחאמיד עלי סולימאן מחאמיד עלי סולימאן נגד מדינת ישראל, לשכת הוצל"פ פ"ת

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 11060-01-18 מדינת ישראל נ' מחאמיד עלי סולימאן
תיק חיצוני: 30250990048

מספר בקשה: 15

בפני מבקשים נגד משיבים
כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מחאמיד עלי סולימאן מחאמיד עלי סולימאן
1. מדינת ישראל
2. לשכת הוצל"פ פ"ת

החלטה

לפני בקשה חוזרת לפסילת שופט.

הבקשה הראשונה הוגשה ביום 28.10.19 ונדחתה בהחלטה מיום 27.11.19 שהומצאה (דווררה) לב"כ הנאשם באמצעות נט המשפט. על פי המערכת ב"כ הנאשם צפה בהחלטה עוד ביום 27.11.19 שעה 16:55.

ב"כ המבקש לא הגיש ערעור על ההחלטה מיום 27.11.19 .

ביום 6.1.20 - מועד שנקבע לדיון בנוכחות ב"כ הנאשם והנאשם, לא היתה התייצבות של הנאשם ולא של ב"כ כוחו.

בקשה לדחיית המועד שהוגשה לתיק ביום הדיון עצמו נדחתה.

בפרוטוקול הדיון מיום 6.1.20 וההחלטה שם יש התייחסות לנסיבות שהובילו את בית המשפט לדחיית הבקשה לדחיית המועד.

לציין כי הגשת בקשה אינה עילה או לגיטימציה לאי התייצבות כל עוד לא נתנה החלטה

[עיין : עפ"ת 35074-11-17 רשק נ' מדינת ישראל (7.1.18) , ע"פ (נצ') 1102/07 למברגר נ' מדינת ישראל (3.6.07) , ע"פ (ב"ש) 4049/07 חנוכוב נ' מדינת ישראל (29.6.07)]

לא הנאשם ולא בא כוחו יכולים להעמיד את בית המשפט בפני עובדה מוגמרת של אי התייצבות וכל עוד לא ניתנה החלטה הדוחה את הדיון היה על הנאשם או מי מטעמו או בא כוחו, להתייצב .

באשר לטענה כי בית המשפט לא מוסמך לקיים דיון בהעדר.

אמנם - **סעיף 126 לחסד"פ מהוה הכלל בהליך הפלילי וקובע כי :** "באין הוראה אחרת בחוק זה לא יידון אדם בפלילים אלא בפניו " ואולם המחוקק קבע בסעיף 240 לחסד"פ **חריג לכלל כדלקמן:**

"(א) **בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:**

(2) **נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;**

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט) ."

סעיף 240 לחסד"פ קובע סדרי דין במיוחדים בעבירות תעבורה ומאפשר שפיטה בהעדר מטעמי מדיניות .

על תכליתו של סעיף 240 לחסד"פ עמד בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה נ' מדינת ישראל (2.10.03) ובע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.03.18).

עבירה של נהיגה בזמן פסילה אף שמצויה ברף חומרה גבוה ביחס לעבירות תעבורה אחרות אין היא נמנית על החריג לחריג הקבוע בסעיף 240 לחסד"פ (חריג לחריג הן תאונות דרכים בגינן נגרמה חבלה של ממש), משמע, ניתן לקיים דיון בהעדר בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ו/או בעבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה ו/או בעבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקיפה, ואף לשפוט בהיעדר הגם שבגין עבירות אלו ניתן להטיל עונשים לא קלים.

טענה שאין מקום לשפוט בהעדר בעבירות תעבורה חמורות הועלתה בעבר ונדחתה ע"י בית המשפט העליון. בית המשפט העליון נמנע מלבטל פסקי דין, שניתנו בהיעדר אף שהוטלו בגינן עונשי פסילה ממושכים וקבע כי לא מדובר בעיוות דין [עיין למשל:... רע"פ 8177/13 גולצמן נ' מדינת ישראל (3.2.14). עבירת שכרות שם נקבע כי סעיף 240 לחסד"פ חל במפורש על עבירות המנויות בפקודת התעבורה ובכלל זאת על עבירת הנהיגה בשכרות, רע"פ 3507/11 ימין נ' מדינת ישראל (30.6.11). שם נקבע כי לשון סעיף 240 לחסד"פ סגורה וברורה וביה"מ רשאי לדון נאשם שלא בפניו אם הוא סבור שלא יהיה בכך עיוות דין לנאשם; ראה גם רע"פ 5350/15 **זועבי נ' מ"י** (9.8.15)..... , וע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' מנחם, (6.1.09) שם נדון בהעדר אדם שנהג בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא ר"נ תקף].

סעיף 240 לחסד"פ קובע סדרי דין במיוחדים בעבירות תעבורה ומאפשר שפיטה בהעדר מטעמי מדיניות .

הדיון שהתקיים ביום 6.1.20 לא גרם עיוות דין לנאשם.

הנאשם לא התייצב אף שהוזהר בדיון מיום 28.10.19 באשר לאי התייצבות.

נוכח אי ההתייצבות , לא היה מנוס מקביעת דיון נוסף בתיק.

ואולם, נוכח הטענות המקדמיות, שהעלה ב"כ הנאשם עוד בדיון מיום 28.10.19, שנכון היה ליתן לגביהן החלטה אך לאחר ההחלטה בבקשה לפסלות שופט הראשונה, ובשים לב לכך שב"כ הנאשם בחר שלא להשלים טעון כלשהו לענין אחת הטענות המקדמיות, שהעלה כאמור בפרוטוקול מיום 28.10.19, ניתנה החלטה , שבין היתר, אפשרה לב"כ המאשימה להגיש לתיק תגובתה לטענות המקדמיות, שהיתה ערוכה בכתב להגשה .

כמו נקבע מועד לשמיעת הראיות .

ביום 12.1.20 ניתנה החלטה בשתי טענות מקדמיות שהעלה ב"כ הנאשם.

ביום ה 13.1.20 הגיש ב"כ הנאשם תגובה לפרוטוקול הדיון מיום 6.1.20, שבין היתר כללה התייחסות לכך שב"כ הנאשם מתכוון להגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה שדחתה את בקשת הפסלות, ובקשה לזימון מתורגמן.

ביום 16.1.20 ניתנו החלטות בהתייחס לשתי הבקשות מיום 13.1.20.

ביום 16.1.20 הוגשה בקשה נוספת לפסלות שופט .

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המאשימה, לא מצאתי ממש בנימוקי הבקשה הנוספת לפסלות שופט.

החלטות דיוניות אינן עילה לפסלות שופט (עיין למשל: **ע"פ 1609/19 שי שוראקי נ. מדינת ישראל** (06.03.2019) ועל הבקשה נדחית).

הבקשה הנוספת לפסלות שופט נדחית.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד טבת תש"פ, 21 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

